

- Kvinne: Var det klokka fire om morran det begynte å brenne, da?
...
- Haakon: ... Altmuligmann som dem sa, det va han Jørgen Tommasa fra Rognsund og ... ja det va verkelig ...
- Mann: Det var ho gammel Johanna?
- Haakon: Ja det va ho gammel Johanna
- Mann: Kalles båt va det dokker hadde med? Solveig?
- Haakon: Solveig? Nei, det va ho gammel Johanna!
Det va ho gammel Johanna, som dem bygde her borte i fjæra.
- Kvinne: Kem va det som bygde den da?
- Haakon: (han Pappa?)... og han Johan, begge to. Alle spikran det smidde dem sjøl. Og spikran, det va jo halvannentoms bord i den båten, og spikran var så lang og litt tjukkar som en blyant, og et stort hau som et kronestøkke. Og så klinka dem alt det deran for hand. Dem holdt på i fleire år å bygge.
- Mann: Det var firkantige rønner? Kappa liksom av et jernband.
- Haakon: Ja.
- Mann: Dem hadde ikke nokka motor i den, det var bare seilbåt?
- Haakon: Ja, den var skonnertrigga, det største seilet var atte, eller briggrigga som dem sa. Den kaltes for Korsnesbriggen i Hammerfest når vi kom dit med ho.
- Mann: Katti va det, va det i...?
- Haakon: Mjaa... æ va no med ho altså, i attenhoinner og nitti. Dem bygde ho i mella åtteti og nittiåran. Men om æ va med de første turan, det huse æ ikke. Ja, det e sant, det va lugar atte, akkurat som en fembøring, kahytt atte og så lugar framme. Og det roret, det sto jo lenge her, det så jo du også, utav det roret
- Mann: Vi har vesst enda nokka av det, va det ikke av det vi sagde opp...
- Haakon: Og så på taket var det lagt, det var rorpinne oppå taket som låg flat, ei sånn skiva, og som det va lagt kjetting omkring, så gikk det stoddla(?) ... ikke sant det va en bein rorpinne, han va så tjuk som ... av jern, som var smidd, dem hadde smidd alt i hopen sjøl.
Ja det e sant, altså. Og den skiva, ho va så stor som, ja æ veit ikke ka æ ska si, ho va såddan i diameter, og så va det en pinne som sto fram der som va så tjuk ja, som armen, firkantig og såpass lang framom den skiva. Så tok du ... han låg flat.
Men ho va god å seile, ho lasta (tre-?)hundredeogtredve hektoliter kull, ... tønner.
- Mann: Brant heile byen opp da det brant i Hammerfest?
- Haakon: Byen, neei ... den gamle dampskipskaia ... pakkhusan ... der kor han Sæter hadde bakeri, der kor Aktiebakeriet var seinar ... vestover i byen like tel kjerka, der kor kjerka sto, heile den byavdelinga brann...
Og æ va guttonge, æ ville på land klokka fire. Han Jørgen gikk på land. Vi låg bortmed

Strandpakkhuset, heitte det, omtrent der kor han Brygfjeld bodde, litt lenger ut i byen. Der låg vi og lossa, ja æ trur det var tørrfesk vi holdt på å losse, der på Strandpakkhuset hos han Robertsen(?) et stort pakkhuskontor. Æ ville gå på land, men fadern ga mæ ikke lov.

Mann: Slapp du på land?

Haakon: Neida, æ fikk ikke lov. Men så halte vi, så kom det beskjed til oss, om vi ikke ville laste nokka tørrfesk der oppe med de pakkhusan, bestefar te han «Loinn» (Lund) som no e her, kom med beskjed. Der kor, ja han Kåre huske jo den derranne pakkhuset som låg attmed ... der...

Mann (Kåre?): Masnesbrygga?

Haakon: Nei, ja, ikke Masnesbrygga, men ikke ... veit ikke kæm som eide det derran, et langt, stort pakkhus, høgt. Attmed den kaia der, der låg vi og tok inn fesk. Han gammel-Loinn han sto på kaia og sa «dokker må ta, dokker må ta mest mulig». Så kom dem med møbla og han Loinn han sto der med de arbeideran, og så brann det i pakkhuset, oppi mønsåsen. Så sto han Loinn og så sa han, ut av lomma tok han peng, tikronersbunta så svær som det bare rømte i næven, «bare arbeid, dokker skal få betaling, dokker skal få betaling!». Men, æ va no bare guttongen, men så såg han Pappa det begynte å brenne i mastra, å ryke ut av mastra våres. Så sa han «no e det stopp, ut!». Vi hadde anker ute, vi hivde, vi hadde bare handspell. Før at vi hadde fått hivd i fra der, så kom dem med masse tynne (tønner) med med, sånne stjernetynne som sto på kaia og lempa ned på. Masse møbla hadde vi fått om bord. Og når vi halte ut då, så begynte det å nesten, ja det var vesst varme i toppen også, men dem fikk det no vesst sløkt, æ huske det ikke akkurat. Men det rauk godt når vi halte i fra. Det va en forferdelig brann!

Mann: Du var bare åtte år da?

Haakon: Ja. Ja det er sant at...

Mann: Det var en opplevelse, det.

Haakon: Og så segla vi ut, det var austavind, då vi hivde ut då, så var der en stor fembøring som seile ut Byvågen med en forferdelig farm på dekket. Det var en sånn råseglar, det var jo mye fembøringa i den tida. Og då segla han ut igjenna Sørøysundet med heile lasta. Han hadde jo berga fra folk, han stæl alt i hopen og fær sørover med det.

Mann: Ja, det va jo artig å høre, det.